

Během měsíce února jsme na stránkách školy otevřeli webovou KONCERTNÍ SÍŇ. Můžete si zde

poslechnout nahrávky žáků hudebního oboru. Je zde k dispozici i odkaz na náš 1. online koncert žáků ze zámeckého sálu, který se konal v přímém přenosu 29. dubna. Hudební obor se přidává k našim výtvarníkům, kteří pod vedením Galiny Fleischmannové vystavují své práce ve webové GALERII KORONA. Někteří z nich nedávno uspěli na soutěži „POD POVRCHEM“, kterou pořádala ZUŠ Josefa Lady ve Velkých Popovicích. V jednotlivých kategoriích byli z naší školy oceněni tito žáci: Daniel Kos, Magdalena Štovičková, Johana Fialová, Marian Fila, Nikola Škardová a Yasmina Rakhmonová.

Všechny krásné výkony potvrzují, že distanční výuka může být hodnotným vzděláváním a má smysl.

Přesto jsme vděční, že se od poloviny dubna postupně obnovila výuka všech oborů prezenčně, do konce školního roku se toho dá ještě hodně stihnout.

Zastupitelstvo města Buštěhradu nám schválilo rozšíření školy o další dvě pobočky. Podali jsme žádost na MŠMT a doufáme, že už od září budeme vyučovat na ZŠ ve Středoklukách a v ZŠ Heuréka v Libochovičkách.

Martin Fila,
ředitel školy

ZUŠ BUŠTĚHRAD NA PRVNÍM MÍSTĚ

ZUŠ Buštěhrad se v letošním školním roce opět dlouhodobě drží na prvním místě mezi 156 školami, které využívají platformu iZUŠ. Systém průběžně vyhodnocuje 10 škol s nejvyšším počtem bodů získaných na základě 70 kritérií.

10 nejlépe hodnocených škol za školní rok 2020/2021

Pořadí	ID Školy	Obec školy	Název školy
1	46	Buštěhrad	Základní umělecká škola Buštěhrad
2	36	Brno	Základní umělecká škola Jaroslava Kvapila Brno, příspěvková organizace
3	408	Potštát	Základní umělecká škola, Potštát 36
4	83	Hlinsko	Základní umělecká škola, Hlinsko, Poděbradovo náměstí 305, okres Chrudim
5	158	Litvínov	Základní umělecká škola Litvínov, Podkrušnohorská 1720, okres Most
6	7	Police nad Metují	Základní umělecká škola Police nad Metují, okres Náchod
7	188	Nýrsko	Základní umělecká škola Hanuše Steina, příspěvková organizace
8	339	Vítkov	Základní umělecká škola, Vítkov, Lidická 639, příspěvková organizace
9	67	Dobruška	Základní umělecká škola, Dobruška, Kostelní 428
10	115	Jeseník	Základní umělecká škola Jeseník

DNES SE VÁM PŘEDSTAVÍ...

Marija Džanězašvili

Dnes bychom vám rádi představili jednu z mladých posil našeho pedagogického týmu – slečnu Mariju Džanězašvili. Marija v těchto dnech dokončuje své šestileté studium na Pražské konzervatoři a v ZUŠ Buštěhrad už druhým rokem vyučuje hru na klavír a hudební nauku. Jelikož jsme kolegyně, v rozhovoru si tykáme.

Ahoj Marijo, jak se teď máš?

Děkuji, mám se výborně a mám velkou radost, že se konečně obnovila prezenční výuka na ZUŠ. Chyběl mi živý kontakt a společné muzicírování. Je to úplně jiná práce, ale na druhou stranu online výuka je také dobrá zkušenost a už víme, že v případě nutnosti touto formou můžeme pokračovat ve výuce i v případě nepříznivých vnějších okolností.

Zbývá ti pár dnů do absolventského koncertu a závěrečných zkoušek na konzervatoři. Jak se člověk může na něco takového připravovat v době, kdy byly školy několik měsíců zavřené?

Samozřejmě je to úplně jiná atmosféra než ta, na kterou jsem byla běžně zvyklá. Hodiny klavíru na konzervatoři se obnovily až měsíc před absolventskou zkouškou, za což jsem moc ráda, protože v online režimu se nedají vypracovat jemné zvukové nuance tak, jako při živém kontaktu. Také je důležité mít možnost si repertoár alespoň trochu obehřát, což nám konzervatoř umožnila na interních přehrávkách a interpretačních seminářích. Někteří mí spolužáci neměli takové štěstí, jelikož jejich absolventský výkon se konal dříve než v květnu a na zkoušku šli v podstatě s tím, že v celém druhém pololetí se ani jednou neviděli se svým profesorem naživo. Člověk vlastně ztratí kontakt s celým prostředím školy, se spolužáky, spoluhráči z komorních souborů, profesory... ale na druhou stranu o to intenzivněji se může věnovat vlastnímu cvičení. Nejnáročnější podle mě bylo, že jsme v podstatě celý rok žili v nejistotě – nevěděli jsme, co bude za týden, za měsíc, natož za půl roku.

Jaké skladby budeš mít na repertoáru svého koncertu?

Zahraji Patetickou sonátu c-moll op. 13, č. 8 od L. Van Beethovena a Ciaccónu in D, jejímž autorem je Ferruccio Busoni (skladatel a virtuózní klavírista období romantismu), jedná se o klavírní transkripci houslové partity J. S. Bacha, tedy barokní hudby, do romantického stylu.

Odráží tento výběr i tvůj hudební vkus, co se týká poslechu hudby?
Ano, určitě odráží. Na programu pů-

Marija Džanězašvili, foto Monika Žitníková

vodně měly být ještě skladby z období romantismu, ale kvůli změněné formě zkoušky jsme byli nuceni program zkrátit. Obecně se mi líbí „stará hudba“ – tedy hudba období baroka, klasicismu, romantismu. Tento rok jsem měla šanci díky lekcím instruktivní literatury na Metodickém centru JAMU se trochu více přiblížit skladbám 2. poloviny 20. století, obzvláště českých autorů (např. Z. Blažek, P. Eben, J. Novák), a objevila jsem spoustu krásných moderních skladeb, které mě oslovily a určitě v budoucnu osloví i mé žáky.

Všechny čtenáře určitě zajímá, kolik hodin denně cvičíš na klavír? (Teď by měli zbystrit čtenáři – žáci naší ZUŠ – ano, i paní učitelky musí neustále cvičit.)

V průměru cvičím 3 hodiny denně, ale samozřejmě ne každý den. V týdnu mám 1–2 dny, kdy necvičím, anebo cvičím, ale pouze v „rekreační“ formě – pročítám se novými skladbami, objevuji novou dětskou literaturu. V průběhu studia jsem se setkala s onemocněním rukou z důvodu přetížení, proto i teď se snažím velice racionálně rozvrhnout cvičení a dělat vědomé pauzy, jelikož tyto problémy mají tendenci se vracet. Samozřejmě je důležité cvičit pravidelně a dlouhodobě, aby se skladby v rukou usadily. Pokud se jedná o skladby závažnějšího technického a obsahového charakteru, je potřeba i několika měsíců, než se v nich člověk začne cítit „komfortně“ a získá určitou jistotu. Pokud jde člověk na koncert či zkoušku s přesvědčením, že vše nacvičil poctivě a s předstihem, dává mu to pocit bezpečí a přesvědčení.

Když člověk slyší tvé příjmení, okamžitě ho napadne otázka, odkud pochází tvoje rodina...

Mé příjmení je gruzínské, pro-

tože můj tatínek je napůl Gruzínek (můj dědeček je z Gruzie). Bohužel jsem tam nikdy nebyla a moc bych si přála se tam jednou podívat. Slyšela jsem, že je tam nádherná příroda a výborné jídlo.

Jak probíhaly tvé první krůčky u klavíru?

V mé rodině žádní muzikanti nejsou. Můj první kontakt s klavírem proběhl v šesti letech. Měli jsme chuť, která zpívala v kostele a hrála na klavír. Opravdový nástroj jsme doma neměli, ale měli jsme elektrickou hračku – malinké piano v rozsahu dvou oktáv. Poprosila jsem naši chuť, aby mě naučila nějaké jednoduché melodie a lidové písničky, vyfukávala jsem je jedním prstíčkem a byla jsem velmi okouzlena, bavilo mě to. Zanedlouho se přidal i můj starší bratr a rodiče nám pořídili opravdové pianino a začali jsme studovat v ZUŠ. Pamatuji si, že jsem byla velmi překvapená, jak velký to ve skutečnosti je nástroj, a nějakou dobu jsem si na to zvykala.

Už tehdy jsi věděla, že se chceš věnovat hudbě profesionálně, nebo to přišlo až později?

Jako malá jsem věděla, že chci dělat něco, co je spojené s uměním. Velmi ráda jsem malovala a hrála na klavír. Jako malá jsem ale neměla konkrétní představu, ta se zrodila až v pozdějším věku.

Můžeš našim čtenářům popsat, jak jsi se vůbec do Buštěhradu dostala?

Byla to vlastně tak trochu náhoda. Na Facebooku jsem narazila na inzerát, že v ZUŠ Buštěhrad hledají rychle náhradu za kolegyni. Ihned jsem se ozvala panu řediteli a za pár dní jsme se už setkali. Okolnosti této náhrady byly docela dramatické – paní učitelka Hokynková, jejíž třídu jsem přebírala, musela svou

činnost přerušit z důvodu nemoci. (Pozn.: Tenkrát náhle onemocněla a ze dne na den odešla naše kolegyně a bylo třeba urychleně zajistit plnohodnotnou výuku pro všech 28 žáků z její třídy.)

Jsi tady spokojená?

Jsem tu moc spokojená. Je tu skvělý kolektiv – všichni kolegové jsou moc milí. Také se mi naštěstí podařilo najít společný jazyk se žáky, které jsem přebírala, a daří se nám tvůrčí spolupráce. Byla jsem mile překvapena, že i v období online výuky, která už začínala trvat neúnosně dlouho, většina žáků poctivě cvičila, někteří dokonce mnohem víc než obvykle. Motivovaly je online koncerty či nahrávky do naší online koncertní síně, a také prostý fakt toho, že to vlastně byla jediná činnost, kterou mohly děti dělat v období karantény kromě školy, žádný sport ani kroužky se nekonaly. Co mě ale překvapilo více, byla pravidelná účast na online výuce hudební nauky (učím 1. ročník). Děti mi dávaly zpětnou vazbu, že je tyto hodiny hudební teorie baví, protože nabyté znalosti vzápětí uplatňují v hodinách nástroje a mnohdy překvapí svého učitele tím, že danou látku už znají.

Mám tuto práci moc ráda a je pro mě obohacující, jak je každé dítě úplně jiné – pro každého je třeba hledat trochu jiný přístup, jiné skladby.

Jaké máš plány do budoucna?

V současnosti navštěvuji Metodické centrum na JAMU, které je zaměřeno na klavírní pedagogiku, a plánuji tam navázat studium v oboru Klavírní pedagogika.

Děkuji ti za rozhovor a přeji mnoho úspěchů ve tvé práci i v dalším studiu.

Zaznamenala Marcela Zilvarová